

når vi laver nogle ting, og navnlig hvis vi gør det for sent.

Sagen er jo her, at der ellers ville være bøvl for tusindvis af lønmodtagere med den ordning, der var foreslået, hvor man opkrævede latterligt små beløb, som folk skulle have tilbage.

Men alt det her bøvl kunne jo være undgået, hvis der var grebet ind i tide, som Det Konservative Folkeparti og Venstre foreslog; så havde vi ikke haft alt det her bøvl med den tvungne opsparing. Se, det havde været den rigtige løsning.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hvor er det pauvert. Hvor er det pauvert, som hr. Svend Erik Hovmand sagde. Her står Venstre og De Konservative endelig for en gangs skyld og kan gøre noget, som batter for at lette virksomhedernes administrative omkostninger, og hvad gør de så? De vælger den i særklasse mest kaotiske ordning. Det synes jeg er pauvert, og det er ikke bare, fordi jeg har fundet et eksempel, det er bare, fordi det understreger hulheden i det, de står og siger heroppefra.

Så kan jeg til trøst for hr. Svend Erik Hovmand sige, at jeg har haft en timeseddel i hånden, jeg har sågar haft flere, jeg har endda haft nogle helt ude på en almindelig arbejdsplads, sådan en timeseddel, ikke en månedsseddel, med det hele. Det ved jeg ikke om hr. Svend Erik Hovmand nogen sinde har haft.

Så vil jeg bare sige, at det, der yderligere understreger hulheden i det her, er, at V og K alene ser på omkostningssiden. De ser ikke på konsekvenserne af regeringens politik, hvad den har lettet erhvervslivet for. Man kan se, at i perioden fra 1995 til 1998 er effekten af de indgreb, der er sket på arbejdsmarkedet og med skattereformen, at lønstigningstakten er dæmpet mindst fem gange mere, end den ny lovgivning i perioden har medført af omkostninger.

Man kan regne ud, at fra 1998 skønnes de gunstige strukturvirkninger af regeringens politik isoleret set at være tre gange større end de øgede direkte omkostninger. Hvordan vil man have det indregnet? Det kan man jo ikke indregne, og derfor bliver det byrder og bøvl alt sammen.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg har nu to yderligere korte bemærkninger til hr. Svend Erik Hovmand og fru Pernille Sams,

og så vil jeg blot gøre opmærksom på, at vi diskuterer et beslutningsforslag fra Venstre og De Konservative om et testpanel. Det er blot for at bringe tingene tilbage i den gænge, hvor de skulle være.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg håber sandelig, at vi kan holde debatten på sporet.

Når hr. Buksti nu går ud i de makroøkonomiske argumenter, skal jeg efter formandens seneste bemærkninger ikke tage den diskussion op, men kun sige, at jeg så mange gange har hørt repræsentanter fra regeringen sige: Jamen vi har jo også i vores tid lettet erhvervslivet for nogle byrder. Vi har fjernet nogle gebyrer her og nogle gebyrer der. Selv statsministeren er meget optaget af den argumentation.

Men det, man helt glemmer, er, at man i samme periode har gennemført byrder mindst ti gange så store som dem, man har afskaffet, bare se på CO₂, bare se på de grønne afgifter. Det er tonsvis af byrder – for nu at blive ved det malende sprog – man har pålagt, i forhold til dem, man har lettet.

Igen vil jeg sige til hr. Buksti: Tag imod den udstrakte hånd, som denne debat er udtryk for. Lad os nu høre, om Socialdemokratiet er hjemme, og lad os høre, om ministeren er hjemme. Lad os høre, om der er basis for, at vi går ind i en konstruktiv dialog om dette forslag. Vi imødeser meget gerne reaktionen fra regeringspartierne.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Og den sidste korte bemærkning til fru Pernille Sams. Derefter er det erhvervsministeren.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Med formandens tilladelse er jeg nødt til at tage ordet efter hr. Jacob Bukstis meget gunstige signalement af, hvordan regeringens samlede erhvervs politik havde virket. Blot for referatets syns skyld synes jeg i hvert fald ikke, det kan stå uimodsagt, specielt ikke når man ser på nogle af de andre objektive forhold.

Jeg konstaterer bare, at siden Nyrupregeringen trådte til i 1993, det ved vi jo alle sammen, lagde man med skattereformen en linje, hvor man hvert eneste år siden da har pålagt de danske virksomheder nye afgifter og nye skatter for milliardbeløb, og at der aldrig nogen sinde er